

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(34)

3. posiedzenie
Komisji Gospodarki
i Finansów Publicznych
w dniu 16 listopada 2001 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999–2001.
2. Wybór zastępcy przewodniczącego komisji.

(Początek posiedzenia o godzinie 15 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Jerzy Markowski)

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Proszę o zamknięcie drzwi, żebyśmy mogli zacząć procedować, bo szkoda czasu. Wszyscy myślą dziś o tym samym – żeby jak najszybciej skończyć.

Szanowni Państwo! Mam taką serdeczną prośbę i jednocześnie propozycję. Otóż starałem się maksymalnie elastycznie zorganizować posiedzenie tej komisji, Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, połączone z posiedzeniem komisji pana przewodniczącego Balickiego. Żebyśmy nie musieli na nic czekać, poprosiłem również o przygotowanie dokumentów i zaproszenie przedstawicieli rządu na posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w części dotyczącej ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999–2001.

W związku z tym mam taką serdeczną prośbę... Czy mogę prosić o ciszę?

Panie Marszałku, bardzo przepraszam, ale sam pan wie, jak to jest, kiedy prowadzący nie może dojść do głosu.

Jeśli można, chciałbym więc zaproponować taką formułę: W obecności członków komisji i za zgodą pana przewodniczącego Balickiego, Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych sama rozpatrzyłaby przewidziany w jej porządku obrad projekt ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999–2001, bo to, jak sądzę, jest dużo prostsze i zajmie mniej czasu, a później odbyłoby się wspólne posiedzenie obu komisji w sprawie ustawy o podatku dochodowym itd.

Czy wyrażają państwo zgodę? Dziękuję bardzo.

Wobec tego rozpoczynam posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych poświęcone omówieniu ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999–2001 oraz niektórych innych ustaw.

Rząd jest reprezentowany na posiedzeniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych przez pana ministra Uczkiewicza, podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów. Ponadto otrzymali państwo druk sejmowy nr 14, do skrytek trafiły również pozostałe dokumenty związane z tą ustawą, łącznie z opinią Biura Legislacyjnego.

Teraz prosiłbym pana ministra o zreferowanie przedmiotu ustawy. Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Uczkiewicz:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Chciałbym zaprezentować tę nowelę, zaczynając może od tego, że ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego nie ma ostatnio zbyt dobrej passy – ostatnio, czyli od roku 2000. Mianowicie 13 października 2000 r. incydentalnie przedłużono obowiązującą wówczas ustawę po to, ażeby stworzyć podstawy prawne tworzenia budżetów na rok 2001. W roku 2001 przygotowano wprawdzie ustawę o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, którą przyjął parlament, ostatecznie nie została ona jednak podpisana przez pana prezydenta. W ten oto sposób zniknęła podstawa prawna tworzenia budżetów samorządów terytorialnych na rok 2002. Pojawiła się więc pilna konieczność stworzenia tych podstaw prawnych, dlatego pierwszą ustawą, którą zajął się Sejm w tej kadencji, była ustawa o zmianie ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Istotą tej nowelizacji jest oczywiście przedłużenie okresu obowiązywania ustawy na rok 2002. Dotyczy tego zmiana pierwsza w art. 1. Jednocześnie chciałbym jednak powiedzieć, że przedstawiając projekt tej nowelizacji, staraliśmy się zawrzeć w nim niezbędne nowele o charakterze przede wszystkim porządkowym, a także zmiany, które ułatwiałyby gospodarkę finansową jednostek samorządu terytorialnego. Po wiem też od razu, że unikaliliśmy propozycji o charakterze systemowym, które ingerowałyby głęboko w wiele innych regulacji prawnych, innych ustaw, czyli w ustrój finansowy państwa, bo przecież nie tylko jednostek samorządu terytorialnego. Po pierwsze dlatego, że jesteśmy pod presją czasu, bo formalnie ustawa ta powinna była zostać przyjęta 15 listopada, co się oczywiście nie stało, a po drugie dlatego, że według nas kwestie ustrojowe, jak już powiedziałem, głęboko ingerujące w ustrój finansowy, powinny zostać uwzględnione w docelowej ustawie o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Prace nad taką ustawą zostaną rozpoczęte na początku przyszłego roku i mam nadzieję, że w tym samym roku uda się ją uchwalić.

Dlatego też przyjęliśmy tylko zapisy o charakterze porządkowym, jak ten dotyczący okresu obowiązywania ustawy, przedłużając okres jej obowiązywania na rok 2002, jak również te, które ułatwiają gospodarkę finansową i wychodzą naprzeciw pewnym postulatam środowisk samorządowych. Część tych zmian wynika również z tego, że chcemy uniknąć tych złych, w naszym przekonaniu, okoliczności, które zaistniała się w tym roku. Chcemy mianowicie uniknąć konieczności wydawania ustawy o realizacji ustawy budżetowej. Jak wiadomo, w tym roku została przyjęta taka incydentalna ustawa, ale gdyby stało się to praktyką, to raczej niekorzystnie świadczyłoby to o systemie prawnym budżetu. Skutkiem tego jest jednak konieczność przeniesienia niektórych zapisów z tej ustawy o wykonaniu ustawy budżetowej na rok 2001 do tej noweli.

Teraz, jeśli można, chciałbym pokrótce zwrócić uwagę Wysokiej Komisji na te najważniejsze zmiany. Jeśli chodzi o art. 1, który dotyczy generalnie projektów zmian w ustawie o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, powiedziałem o pierwszych dwóch zmianach, dotyczących terminu.

W zmianie trzeciej chodzi o ustalenie zasady przekazywania dochodów z tytułu opłaty skarbowej. Jest to realizacja wniosku samorządów szczególnie tych gmin, których organy są położone na terenie innej gminy, ponieważ do tej pory opłaty skarbowe wypracowane – jeśli można tak powiedzieć – przez jedną gminę, trafiały na konto innej gminy. Dotyczy to głównie sytuacji, w której gmina wiejska ma swoją siedzibę na te-

renie miasta. Jest to więc takie usprawienie na korzyść tych, dodajmy od razu, mniej bogatych, mniej zasobnych gmin.

W zmianie czwartej w art. 1 doprecyzowano przepisy dotyczące naliczania subwencji. Chodzi tam o doprecyzowanie, że odpowiednie wskaźniki będą waloryzowane corocznie. Jest to taka zmiana usprawniająca.

Zmiany piąta i szósta w art. 1 dotyczą zwrotu nienależnie otrzymanej kwoty z części oświatowej subwencji ogólnej. Zmiany sprowadzają się do korekty aktualnie obowiązujących przepisów, wprowadzając możliwość zwrotu tej subwencji, w przypadku gdy została ona ustalona na podstawie nieprawdziwych danych wynikających ze sprawozdań. Nowela ta daje samorządom szansę korygowania wysokości tej subwencji, w przypadku gdy same dostrzegą błędy w ustalaniu podstawy do naliczania tej subwencji. Jest to zatem taka nowela, która ma również na celu poprawę dyscypliny budżetowej i zwiększenie troski o jak najlepsze wykorzystanie środków.

Zmiana siódma lit. b również została przyjęta na wniosek samorządów. Chodziło tu przede wszystkim o uwzględnienie osuwisk ziemnych w związku z realizacją bieżących zadań własnych związanych z usuwaniem skutków powodzi z lat 1997–2001. Brak tego zapisu uniemożliwiał otrzymywanie środków na ten cel.

Dalej. Zmiany siódma i ósma w art. 1 dotyczą zasad przyznawania i rozliczania dotacji na podstawie kontraktu wojewódzkiego. Chciałbym zwrócić uwagę na fakt, że określono wreszcie, kto jest właściwy do podejmowania decyzji o zwrocie dotacji. W zapisie tym wskazano na wojewodę jako właściwego do podejmowania takich decyzji.

Jeśli chodzi o art. 44. ustawy nowelizowanej, to proponowana nowela czyni klarowną sytuację, która wytworzyła się w tym roku poprzez podzielenie go na dwa okresy, związane z kontraktami wojewódzkimi i niezależne od tych kontraktów, w obszarze współfinansowania przez samorzady inwestycji, zwłaszcza inwestycji związanych z celami, o których mowa w art. 43 obowiązującej obecnie ustawy. Gdybyśmy nie przyjęli tego zapisu, wprowadzilibyśmy dodatkowy kanał finansowania w 100% przez budżet państwa inwestycji wynikających na przykład z restrukturyzacji służby zdrowia czy podobnych wydatków.

Zmiana dziewiąta to bardzo ciekawa regulacja, ciekawa z tego powodu, że jest to jakby przedłużenie prawa samorządów do elastycznego traktowania dotacji celowej. Chodzi konkretnie o prawo samorządów do zmian przeznaczenia dotacji celowych w granicach 15%. Kwoty te mogą zostać wykorzystane na zadania własne, chciałbym jednak zwrócić uwagę na dwa istotne ograniczenia, które zostały jednocześnie wprowadzone. Po pierwsze, zasada 15% nie dotyczy dotacji z rezerw celowych, a po drugie, wygosparowane w ten sposób 15% środki nie mogą być według tej noweli przeznaczone na wynagrodzenia.

W art. 2 i 4 zawarto nowelizację przepisów innych ustaw. W ustawie o lasach określono sposób finansowania zadań w zakresie nadzoru nad gospodarką leśną w 2002 r., określono też zasady dotyczące finansowania urzędów pracy. W ustawie o lasach zapisano, że starosta sprawujący nadzór nad lasami nie będącymi własnością skarbu państwa będzie otrzymywał na realizację tego zadania dotacje celowe z budżetu państwa, a w przypadku powierzenia przez starostę tego zadania, przekaze on środki na jego realizację. Jeśli zaś chodzi o urzędy pracy, w ustawie określono, że będą one finansowane z budżetu państwa. Jest to więc przedłużenie o kolejny rok obecnego sposobu finansowania tych urzędów.

W art. 3 ustawy proponujemy zmianę ustawy o ochronie przyrody poprzez skreślenie przepisu, w którym przewiduje się rekompensatę wypłacaną samorządom z budżetu państwa z tytułu zwolnienia parków narodowych i rezerwatów przyrody z podatków i opłat od gruntów objętych ochroną ścisłą. Brak nowelizacji tego zapisu spowodowałby dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa. Zapis ten obowiązywał co prawda w bieżącym roku, alby był to zapis martwy, więc samorzady nie otrzymywały w tym roku żadnych środków z tego tytułu, otrzymywały jedynie rekompensaty za utracone dochody z tytułu ulg i zwolnień.

I wreszcie chciałbym zwrócić uwagę na ostatnią zmianę, która również zmierza do realizacji postulatów samorządów. Chodzi mianowicie o to, ażeby – mówiąc wprost – nie zmuszać samorządów do ponoszenia zbędnych kosztów w związku z organizowaniem posiedzeń komisji, w przypadku gdy nie są one władne wydać opinii, dotyczących na przykład spraw formalnych. Samorzady postulowały więc wprowadzenie takiego rozwiązania, w sytuacji gdy komisje nie mogą nic zrobić, bo nie mogą przecież zmienić przeznaczenia dotacji, a mimo to stanowią dodatkowy koszt dla budżetów samorządów. W ramach racjonalizacji kosztów samorzady zaproponowały więc takie właśnie rozwiązanie.

To są najważniejsze zmiany. Jesteśmy oczywiście do dyspozycji...

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze. Dziękuję uprzejmie za informacje. Prosiłbym jeszcze o krótką opinię Biura Legislacyjnego. Bardzo proszę.

Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Piotr Świątecki:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo! Rozpatrując tę ustawę, należy wziąć pod uwagę przede wszystkim to, że jesteśmy obecnie pod presją terminów ustawowych, jeśli chodzi o określone działania finansowe w jednostkach samorządu terytorialnego. Wczoraj, w dniu rozpatrywania tej ustawy przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Publicznej, minął termin, w którym zarządy jednostek samorządu terytorialnego powinny były przygotować i przedłożyć odpowiednim organom projekty budżetów na przyszły rok.

W zasadzie nowelizacja ta jest już więc spóźniona. Z drugiej strony wiadomo jednak, że ustawa, którą państwo dzisiaj zmieniacie, była ustawą incydentalną i miała obowiązywać wyłącznie do końca bieżącego roku. Jak państwo zresztą pamiętacie, została uchwalona nowa ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, już bez daty ograniczającej jej funkcjonowanie, ale ze względu na pewne niedokładności czy niepełne kalkulacje nie zyskała akceptacji pana prezydenta. Zaszła więc konieczność awaryjnej zmiany ustawy, która i tym razem, już po raz drugi, jest przedłużana, znowu o rok.

Jeżeli można by było sformułować jakąś uwagę legislacyjną, to przede wszystkim taką, że chyba nie bardzo jest sens określać nowe terminy obowiązywania tej ustawy. Możliwe, że w przyszłym roku znów pojawi się potrzeba – nie możemy tego wykluczyć, skoro zdarzyło się to już dwukrotnie – że znów pojawi się potrzeba prze-

dłużenia o rok czasu obowiązywania ustawy przyjętej przed trzema laty. Szkoda więc, że ten termin został tutaj znowu przedłużony, a nie usunięty z tekstu.

Druga wątpliwość, jeżeli można, Panie Przewodniczący, o charakterze ogólniejszym, związana z tekstem rozpatrywanej dzisiaj ustawy. Mianowicie przyjęto tradycyjnie w ustawodawstwie, że oddziela się przepisy, które mają obowiązywać przez czas nieokreślony, dłuższy, od przepisów, które służą tylko przeniesieniu pewnych sytuacji ze starego do nowego stanu prawnego. Inaczej mówiąc, dzieli się ustawy na przepisy zasadnicze, przejściowe i końcowe. Przy większych nowelizacjach czy reformach wprowadza się ponadto odrębne ustawy, określane zwykle jako przepisy wprowadzające. Ten porządek, ten podział przepisów ustawowych pozwala też w określony sposób interpretować później te ustawy.

W tej nowelizacji nie uwzględniono omówionej przeze mnie konwencji, a ponieważ nowelizuje się – w niektórych przypadkach nawet po raz kolejny – przepisy przejściowe w starej ustawie o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ktoś, kto za jakiś czas będzie się starał dokonać analizy wcześniejszych stanów prawnych, będzie miał z tym trudności – bo niestety złamano pewną bardzo pożyteczną konwencję.

Na tych dwóch wątpliwościach chciałbym zakończyć. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Dziękuję, Panie Mecenasiu.

Rozumiem, że ustawa łamie pewną konwencję, ale w żaden sposób nie narusza prawa. pozostaje wobec tego mieć nadzieję, że jeśli pojawi się kolejne przedłożenie rządowe w tej sprawie, to będzie ono już kompleksowo załatwiało te sprawy, tak by nie trzeba było nowelizować ustawy obowiązującej od dwóch lat i przedłużanej na kolejne lata tylko dlatego, że nie powstało nowe rozwiązanie legislacyjne.

Zwracam się teraz do członków Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych: czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w powyższej sprawie?

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Władysław Mańkut:

Mam pytanie do pana ministra, choć może ono być niezasadne, ponieważ nie mamy całego tekstu ustawy.

Czy w noweli tej ustawy przewidziano również dotacje dla samorządów na przykład na dowóz dzieci do szkół, bo tego nie ma w tekście, a także na zwrot kosztów opłat za przewozy autobusami dla przewoźników?

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Czy będą jeszcze inne pytania, poza pytaniem pana senatora Mańkuta?
Pan senator Graczyński.

Senator Adam Graczyński:

Dziękuję bardzo.

Mam pytanie dotyczące brzmienia art. 43c. Otóż ust. 1 pkt 2 brzmi: „inicjatywami wspierania edukacji na obszarach wiejskich, w tym na stypendia i pomoc materialną dla młodzieży”. Czy zdaniem pana ministra nie byłoby zasadne skreślenie zapisu „na obszarach wiejskich”? Mówiłoby się wtedy o wspieraniu edukacji na terenie działania samorządu. Są bowiem różne przypadki i może się zdarzyć, że na obszarach wiejskich sytuacja będzie lepsza niż na obszarach miejskich, szczególnie w okresie restrukturyzacji. Czy zatem skreślenie sformułowania „na obszarach wiejskich” burzyłoby logikę i konstrukcję tegoż artykułu? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.
Pan senator Wielowieyski.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Mam pytanie do pana ministra Uczkiewicza. Panie Ministrze, mam tutaj uwagi moich kolegów i przyjaciół z samorządów, którzy też wykazują troskę o te sprawy. To będzie pytanie troszkę szersze, wykraczające poza przedstawiony nam referat.

Otóż zwracano mi uwagę, że poprzedniej ustawie, która została wstrzymana, jest również wiele rozwiązań, które w dalszym ciągu są bardzo oczekiwane. Ludzie z terenu sygnalizują po prostu, że chcieliby je wprowadzać w życie. Chodzi zwłaszcza o art. 4 i 6 zawetowanej ustawy, w których mówi się o kompetencjach w zakresie zatrudniania i przeciwdziałania bezrobociu, a także w zakresie rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych. Było tam wiele przepisów, które, mówiąc w uproszczeniu, wyraźnie ułatwiały życie samorządowi, zwłaszcza powiatom. Jakie były przyczyny tego, że nie uwzględniono tych rozwiązań w dzisiejszym przedłożeniu rządowym?

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby jeszcze zadać pytanie?

Panie Ministrze, proszę uprzejmie uwzględnić fakt, że obradujemy dzisiaj w obecności gości naszej komisji. Przed nami jeszcze bardzo długa debata na temat kolejnej ustawy. Chcielibyśmy zamknąć dyskusję w takim czasie, aby umożliwić rozstrzygnięcie sprawy w wyniku głosowania w Senacie o godzinie 19.00. Dlatego bardzo uprzejmie proszę o skondensowanie odpowiedzi na pytania postawione przez państwa senatorów. Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Uczkiewicz:

Dziękuję.

Jeśli pan przewodniczący pozwoli, to odniosę się jeszcze do uwagi zgłoszonej przez Biuro Legislacyjne. Otóż nie podzielam opinii, że należałoby tutaj pominąć czy też otworzyć limit czasowy. Po pierwsze, byłby to taki sygnał, że utrwalamy prowizor-

kę, a po drugie, osłabiałoby mobilizację rządu, a być może i parlamentu, do ostatecznego i trwałego uregulowania w ustawie zasad kształtowania dochodów jednostek samorządu terytorialnego. Chciałbym powiedzieć, że naszą wolą jest, ażeby taka ustawa powstała w przyszłym roku, tym bardziej, że są do tego bardzo dobre podstawy. Odpowiadając przy okazji na ostatnie pytanie, zadane przez pana senatora Wielowieyskiego, chciałbym powiedzieć, że ustawa, której nie podpisał pan prezydent, zawiera wiele dobrych rozwiązań, stanowiących odpowiednią podstawę do przygotowania tej ostatecznej ustawy. Dlatego chcemy przyjąć ją za punkt wyjścia – mam na myśli zarówno stronę rządową, jak i środowiska samorządowe, z którymi konsultujemy się i jesteśmy w bliskim kontakcie.

Chciałem też powiedzieć, że rzeczywiście unikaliśmy kwestii systemowych, bo jeśli wtedy pojawia się jakaś sprawa, to od razu pojawia się następna, czy to kwestia Funduszu Alimentacyjnego, czy to ulg podatkowych czy jeszcze czegoś innego. Wchodzimy w ten sposób w obszar rozwiązań systemowych, których unikaliśmy, zdając sobie sprawę z ułomności tego rozwiązania. Ale inaczej nie skończylibyśmy tego projektu w jakimś w miarę przyzwoitym terminie.

Czy przewidujemy dotacje do dowozu i dopłat – pytał pana senator Mańkut. Są to kwestie uregulowane innymi ustawami, więc nie ma potrzeby ich tutaj uwzględniać.

Jeżeli chodzi o art. 43c i tereny wiejskie, to po pierwsze, chodziło tu o stworzenie takich podstaw prawnych do naliczania dotacji, które korelowałyby z tytułami tych dotacji. Zresztą zapis dotyczący obszarów wiejskich został był zmianą wprowadzoną przez posłów z Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej oraz Komisji Finansów Publicznych Sejmu. W poprzedniej wersji chodziło o gminy wiejskie, posłowie zmienili to jednak na „obszary wiejskie”, niejako rozszerzając tym samym zakres stosowania tego artykułu. Strona rządowa zaakceptowała rozszerzenie tego pojęcia. Według mnie jest to dobre rozwiązanie, stwarzające podstawy do naliczania dotacji i korespondujące z tytułami tych dotacji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zgłosić formalne wnioski o charakterze legislacyjnym, zmieniające zapisy tej ustawy? Nie widzę zgłoszeń.

Wobec tego stawiam formalny wniosek Wysokiej Komisji o przegłosowanie wniosku o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999–2001 oraz niektórych innych ustaw bez poprawek, czyli w brzmieniu przedstawionym przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w druku nr 14.

Proponuję, żebyśmy policzyli głosy fizycznie, że tak powiem, nie za pomocą komputerów. Tak będzie prościej.

Przypominam, że głosują członkowie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Kto z państwa jest za? (11)

Kto z państwa się sprzeciwił? (2)

Kto z państwa się wstrzymał? (0)

Dziękuję.

Chciałbym teraz prosić, żeby ktoś z państwa, że tak powiem, demokratycznie się zadeklarował, że zreferuje tę ustawę na posiedzeniu Senatu. Kto z państwa,

z członków Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, wyraża taką wolę? Pan senator Graczyński? Bardzo proszę.

Ustalamy więc, że sprawozdawcą tej ustawy w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych będzie pan senator Graczyński.

Panie Ministrze, serdecznie panu dziękuję. Dziękuję za obecność i za pomoc w rozpatrzeniu tej ustawy.

Przepraszam serdecznie członków Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia za tę niedogodność, ale wynikała ona z chęci usprawnienia posiedzenia, więc sądzę, że państwo mi to wybaczą. W czasie przerwy odbędziemy posiedzenie połączonych komisji.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Jerzy Markowski:

Proszę państwa, proszę o pozostanie na sali członków Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Innych państwa również zapraszam, ale uprzedzam, że sprawa dotyczy tylko Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Czy jesteśmy w stanie przeprowadzić głosowanie? Panie Andrzeju, jesteśmy, prawda?

Kontynuujemy zatem obrady, Pani Przewodnicząca.

Szanowni Państwo! Podczas ostatniego posiedzenia poinformowałem państwa, członków Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, że wystąpiłem do Prezydium Senatu o wyrażenie zgody na powołanie drugiego wiceprzewodniczącego Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Argumentacja w tej sprawie jest oczywista.

Mój wniosek spotkał się z akceptacją Prezydium Senatu, więc możemy dziś przystąpić do wyboru drugiego zastępcy – nie drugiego w hierarchii, lecz równorzędnego współzastępcy przewodniczącego Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Chciałbym zaproponować, ażeby Wysoka Komisja uwzględniła mój wniosek i w głosowaniu tajnym, jak przystało na głosowanie w sprawach personalnych, zdecydowała o powołaniu na stanowisko zastępcy przewodniczącego Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych pana senatora Andrzeja Chronowskiego.

Pan senator Andrzej Chronowski jest człowiekiem z dużym doświadczeniem w sprawach gospodarczych, był wicemarszałkiem Senatu poprzedniej kadencji i marszałkiem skarbu państwa...

(Głos z sali: Ministrem!)

Ministrem, przepraszam.

Jest człowiekiem, któremu bliskie są zagadnienia gospodarcze.

Czy pan marszałek przyjmuje tę kandydaturę? Tak.

Wobec tego powołajmy komisję skrutacyjną. Może pan profesor Drzęzła będzie pierwszym liczącym, a pan senator Wnuk drugim. W końcu trafiło na profesora i na bankowca.

Głosujemy – przypominam – poprzez skreślenie lub pozostawienie nazwiska, a następnie wrzucenie listy do urny.

Proszę członków komisji o przygotowanie list.

Chciałbym nieśmiało zwrócić państwa uwagę na to, że dzięki przyjętemu dziś, może troszkę uciążliwemu trybowi rozpatrywania pierwszej ustawy w obecności Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia uniknęliśmy konieczności organizowania spotkania przed kolejnym posiedzeniem Senatu. Wydaje mi się, że państwo mi to wybaczą ze względu na usprawnienie w zakresie wykorzystania naszego czasu.

Skoro mamy jeszcze chwilę, powiem, że jeśli chodzi o projekty ustaw napływające obecnie do Senatu, przed posiedzeniem plenarnym w dniach 29 i 30 listopada nie będziemy już zwoływali posiedzenia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, bo po prostu zrobiliśmy to, co mieliśmy do zrobienia. Spotkalibyśmy się więc albo w trakcie posiedzenia Senatu, albo w jakimś innym terminie, o którym wstępnie rozmawialiśmy.

Przy okazji jeszcze raz proszę o przemyślenie tematów globalnych, które państwa zdaniem nadawałyby się do rozpatrzenia przez komisję niezależnie od projektów ustaw. Może to być na przykład temat bezpieczeństwa energetycznego państwa do roku 2030.

Odczytam teraz protokół głosowania tajnego. W dniu 15 listopada 2001 r. w sprawie wyboru zastępcy przewodniczącego Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w głosowaniu tajnym nad wyborem senatora Andrzeja Chronowskiego na zastępcę przewodniczącego Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oddano głosów 11, głosów nieważnych nie było. Powołani przez przewodniczącego komisji do przeprowadzenia tajnego głosowania senatorowie Tadeusz Wnuk i Bernard Drzęzła stwierdzają, że za wyborem senatora Andrzeja Chronowskiego głosowało 10 senatorów, przeciwko głosów nie oddano, wstrzymał się 1 senator.

W związku z wynikami głosowania stwierdzam, że senator Andrzej Chronowski został zastępcą przewodniczącego Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Warszawa, 16 listopada 2001 r. Tu następują podpisy członków komisji.

Gratuluje serdecznie, Panie Przewodniczący.

Zamykam posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Dziękuję państwu bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 57)

